

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 65.717/3
van 18 april 2019

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot vaststelling van de formule, vermeld in artikel 9/13, §1, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 maart 2018 tot uitvoering van het klimaatplan met betrekking tot de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden’

Op 19 maart 2019 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van ministerieel besluit ‘tot vaststelling van de formule, vermeld in artikel 9/13, §1, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 maart 2018 tot uitvoering van het klimaatplan met betrekking tot de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 9 april 2019. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Wouter PAS, staatsraden, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 18 april 2019.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

1. Luidens artikel 9/7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 maart 2018 ‘tot uitvoering van het klimaatplan met betrekking tot de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden’ kan het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (hierna: het Fonds) binnen de beschikbare begrotingskredieten een klimaatinvesteringsubsidie toekennen voor de realisatie van een langetermijnproject inzake energiebesparende maatregelen dat voldoet aan de in het artikel bepaalde voorwaarden.

Artikel 9/13, § 1, van het genoemde besluit bepaalt dat het Fonds, als de totale som van aangevraagde klimaatinvesteringsubsidies hoger ligt dan de beschikbare begrotingskredieten, de ingediende langetermijnprojecten rangschikt aan de hand van de formule die de Vlaamse minister bevoegd voor bijstand aan personen en de Vlaamse minister bevoegd voor het gezondheidsbeleid (hierna: de minister) bepalen, rekening houdend met de in het artikel bepaalde voorwaarden.

Artikel 1 van het om advies voorgelegde ontwerp van ministerieel besluit strekt ertoe die formule te bepalen.

Het ontwerp komt in de plaats van het ministerieel besluit van 30 augustus 2018 ‘tot vaststelling van de formule, vermeld in artikel 9/13, eerste lid van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2018 tot uitvoering van het klimaatplan met betrekking tot de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden’, dat wordt opgeheven bij artikel 2 van het ontwerp.

RECHTSGROND

2. Het ontworpen ministerieel besluit vindt rechtsgrond in artikel 9/13, § 1, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 maart 2018 ‘tot uitvoering van het klimaatplan met betrekking tot de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden’.

Deze bepaling vindt op haar beurt rechtsgrond in de artikelen 8.3.1, 1°, en 8.4.1, 1°, van het Energiedecreet van 8 mei 2009.

3. In de aanhef van het ontwerp wordt tevens melding gemaakt van artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ en van artikel 8 van het decreet van 2 juni 2006 ‘tot omvorming van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden tot een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid, en tot wijziging van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden’. Deze bepalingen vormen de rechtsgrond voor andere bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 maart 2018 dan artikel 9/13 ervan en zijn dus niet dienstig als decretale rechtsgrond voor het ontworpen ministerieel besluit.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. Gelet op hetgeen is uiteengezet in opmerking 3, moeten het eerste en het tweede lid van de aanhef worden weggelaten.

Artikel 1

5. Artikel 1, eerste lid, 2°, a) tot d), van het ontwerp herneemt definities die reeds vervat zijn in artikel 9/13, § 1, tweede lid, 1° tot 4°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 maart 2018.

Het overnemen in een lagere regeling van bepalingen van een hogere regeling moet worden vermeden. Niet alleen is een dergelijke werkwijze op het normatieve vlak overbodig aangezien ze geen nieuwe norm tot stand brengt, maar bovendien kan ze tot verwarring leiden over de precieze aard van het in de lagere regeling opgenomen voorschrift en kan ze inzonderheid aanleiding ertoe zijn dat later uit het oog verloren wordt dat alleen de hogere regelgever het betrokken voorschrift kan wijzigen. Het overnemen van de voormelde wetsbepalingen in de ontworpen regeling is in dit geval niet noodzakelijk omdat de minister hoe dan ook ertoe gehouden is de definities vervat in de genoemde bepaling van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 maart 2018 te respecteren.

De ontworpen bepalingen moeten dan ook worden weggelaten.

6. In artikel 1, vierde lid, van het ontwerp wordt verwezen naar de “richtnormen, vermeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2018 tot wijziging van diverse bepalingen van het Binnenmilieubesluit van 11 juni 2004 en tot opheffing van het ministerieel besluit van 16 maart 2006 tot vaststelling van het modelformulier en de procedure voor aanvragen van een onderzoek van het binnenmilieu”.

De gemachtigde bevestigde dat bedoeld wordt om te verwijzen naar zowel de richtwaarden als de interventiewaarden die worden bepaald in de bijlage bij het Binnenmilieubesluit van 11 juni 2004 die is ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2018. Er moet dan ook niet naar dit laatste wijzigingsbesluit worden verwezen, maar naar de “richtwaarden en interventiewaarden vermeld in de bijlage bij het Binnenmilieubesluit van 11 juni 2004”.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Marnix VAN DAMME